

پیروز باد مبارزات دلاورانه کارگران فولاد و هفت تپه!

حدود دو هفته از اعتصاب و خیزش پُر شور و رزمنده کارگران شجاع فولاد اهواز و هفت تپه می گذرد. خروش هزاران کارگر گرسنه و معترض فولاد و هفت تپه، تجمعات و راهپیمایی های مکرر آنان در سطح شهرهای اهواز و شوش و شعارهای روشن و رادیکال آنان علیه شرایط برده واری که سرمایه داران و کارفرمایان و دولت حامی شان بر زندگی کارگران حاکم کرده اند، تجلی یکی از دلیرانه ترین جوشش های طبقه کارگر ایران در شرایط دیکتاتوری عربان جمهوری اسلامی در سالهای اخیر را به نمایش گذارده است. اعتصاب و تجمعات اعتراضی کارگران این دو کارخانه در شرایطی صورت می پذیرند که طبقه کارگر ایران در معرض یکی از وحشیانه ترین تعرضات اقتصادی و سرکوبگری های سرمایه داران حاکم و رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی مبنی بر صدور احکام شلاق و زندان برای کارگران مبارز هپکو صرفا به این خاطر که برای احقاق حقوق صنفی و از جمله دستمزدهای معوقه خویش به اعتراض و اعتصاب و راهپیمایی دست زده بودند، نمی گذرد. در چنین اوضاعی، پایداری و روحیه مبارزاتی کارگران این دو کارخانه و خانواده هایشان امری ستایش برانگیز و موجب خوشحالی و امید تمامی انسانهای آزادیخواه و مبارز است.

اساس خواستههای کارگران، کسب حقوق های معوقه، پرداخت حق بیمه، پاداشها و انجام وعده های عمل نشده، حق داشتن تشکل صنفی مستقل از ارگانهای سرکوب رژیم می باشد؛ همچنین کارگران خواستار پایان دادن به خصوصی سازی مؤسسه تولیدی خود هستند. اعتصابات اخیر که اساسا با اعتراض کارگران برای دریافت دستمزدهای معوقه شروع شده ، به خصوص در ارتباط با کارگران هفت تپه با وجود کارگران آگاه و مصمم و قاطع در میان آنان، به بستری برای تجلی هر چه آشکارتر آگاهی، خلاقیت، قدرت ابتکار و سازماندهی منظم کارگران در آمده است. در جریان اعتصابات کارگران هفت تپه، این کارگران با آگاهی خود ضرورت اتحاد و همبستگی با دیگر کارگران را به یک درک عمومی و مساله حیاتی در میان خود تبدیل کرده و آن را در سراسر ایران پژواک دادند. در چنین بستری بود که هزاران تن از کارگران دلاور هفت تپه با ابراز همدردی با هم طبقه ای های خود در اهواز ، شعار جانانه "فولاد، هفت تپه، پیوندتان مبارک" را در خیابانهای شوش طنین افکندند و از آن طرف کارگران دلاور فولاد اهواز ، طی راهپیمایی خود ندا سر دادند: "نیشکر هفت تپه، ما هستیم ما هستیم ، کنار هم می ایستیم". این حرکت های مبارزاتی چنان شور و یوئانی در میان دیگر توده های رنج دیده شهر شوش به وجود آورد که از کارگران کارخانه های دیگر گرفته تا معلمین و مغازه داران ، یکی پس از دیگری همبستگی خود را با کارگران دلاور هفت تپه اعلام نمودند. این حرکت بسیار مبتکرانه، بانگ صولتمند "اتحاد" و "وحدت" را چنان به صدا در آورد که پژواک آن به همه کارگران و رنجبران ایران برای مبارزه تا دستیابی به رهائی امیدی تازه می بخشد.

مارش دلیرانه کارگران فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه بر بستر تداوم اعتراضاتشان، به فرصتی برای کارگران در یک میدان کوچکتر به منظور تمرین نبرد با سرمایه داران و قدرت دولتی بدل گشته است. آنها در شرایطی به نبرد با دشمنان طبقاتی خویش یعنی طبقه سرمایه دار حاکم و رژیم مدافعشان به طور آشکار به ستیز برخاسته اند که خود را با سرکوب وحشیانه نیروهای مسلح آنان مواجه می بینند و همین واقعیت بیانگر آن است که تا چه حد کارد به استخوان این کارگران شریف رسیده است. کارگران نیشکر با رشادت تمام حتی صحن نماز جمعه رژیم را اشغال کرده و از آن به عنوان تریبونی برای ارائه دادخواست های برحق خود استفاده کردند. اینها کارگرانی

هستند که با مشاهده دیدگان اشکبار کودکان و همسران و خواهران و برادرانشان، خشم و نفرت خویش علیه غارت کنندگان نیروی کار و حقوق خود را فریاد زده و با زبان ساده خویش به آنها نوید انتقام می دهند و می گویند که "دنیا گرد است و نوبت ما هم خواهد رسید". کارگرانی که از زبان فعالین آگاه طبقه خود از "قدرت" طبقاتی خویش، از ضرورت "کنترل تولید"، ایجاد "شوراهای کارگری" و ضرورت "تشکیل" آن در تمام کارخانه های کشور سخن می گویند و دشمنان خود را تهدید می کنند که در صورت عدم پرداخت حقوق عادلانه کارگران، به "اقدامات" دیگری نیز دست خواهند زد و به این ترتیب به سرمایه داران و رژیم سرکوبگر حامی آنان هشدار می دهند که به قول یکی از کارگران دلیر هپکوی اراک "جنبش کارگری خاموش شدنی نیست". کارگران رزمنده ما در جریان مبارزات خود آشکارا می بینند که چگونه خواست کسب حقوق های معوقه شان در چهارچوب دیکتاتوری مطلق العنان جمهوری اسلامی، آنان را با موجودیت و کل قدرت دولتی حامی سرمایه داران مواجه ساخته و بطور ناگزیر مسیر مبارزه صنفی کارگران را به مبارزه سیاسی با کل ماشین دولتی کانالیزه می کند و با آن گره می زند.

بیهوده نیست که در جنبش پر شور کارگران هفت تپه شاهد سردادن و تایید یک شعار بسیار مهم و اساسی یعنی شعار "نان، کار، آزادی، اداره شورائی" هستیم که جدا از تمام شعارهای دیگر، فراز جدیدی از سطح والای آگاهی طبقاتی کارگران جامعه را به نمایش گذارده و نشان می دهد که کارگران علاوه بر آنچه که نفی می کنند، چه نظامی را می خواهند. این شعار منعکس کننده سطح والای آگاهی طبقاتی کارگران جامعه ماست که در جریان اعتصابات و اعتراضات و بر زمینه اوضاع بحرانی جامعه و خیزش گرسنگان رشد کرده و پالایش یافته است. بیشک کارگران مبارز ما در سراسر ایران در جریان مبارزات سیاسی خود و با جذب اندیشه های کمونیستی در خواهند یافت که تحقق شعار نان، کار، آزادی و اداره شورائی نه فقط در یک کارخانه بلکه در کل جامعه توسط شوراهای کارگری در گرو قدرت یابی و تسلیح آنها در مقابل نیروهای مسلح دشمنانشان می باشد، امری که چشم انداز پیروزی را در جلوی طبقه کارگر قرار خواهد داد. به امید فرا رسیدن چنان روز فرخنده ای، با تمام توان از مبارزات کارگران هفت تپه و فولاد اهواز و همه کارگران ایران در راه رسیدن به اهدافشان دفاع کرده و پشتیبانی کنیم.

نابود باد رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی!

چریکهای فدائی خلق ایران

۲۶ آبان ۱۳۹۷ - ۱۶ نوامبر ۲۰۱۸